

Julen 2020

Kære Alle

2020 er gået og vi har (endelig!) taget hul på et ny år!

Vi ønsker, i lighed med tidligere år, alle en glædelig jul, og et af Herren velsignet nyt år!

Året startede godt op: Lene og jeg startede op på arbejdet den 2. januar og ungerne i skolerne den 6. – og så var året sat på sporet og i fuld gang.

De første par måneder gik planmæssigt med alt det der nu hører til med fire unger, der skal alt muligt samtidigt med, at vi andre skal nå at komme på arbejde en gang i mellem også.

Januar startede med Politiets nytårsparade, hvor Claus spillede lidt på tuba sammen med politiorkesteret.

Så var Benjamin og Rebekka til fællestræning med vandpolo og senere spillede politiorkesteret til en fantastisk nytårskoncert i Middelfart – I skulle have været der ;-)

Så var Rebekka til session ("Forsvarets dag"); hun havde søgt ind til søværnet, men var på grund af sit knæ blevet afvist i første omgang. Hun kontaktede harmdirrende hvervekontoret og fortalte dem sin ærlige mening om den sag – og så blev hun indkaldt! Hun endte dog med et "Begrænset egnet", men er stadig frisk på at søge ind til et "liv på søen" om to år, når hun er blevet færdig som bachelor!

Vi var til middag hos Mathias' forældre, hvor begge familier fik set hinanden. Det var rigtigt fint og det må for vores skyld gerne holde ved.

Og så fik vi (Claus, Jonathan og Tobias) endelig besøgt fætter Mikkell (og Nora) på Amager, lige inden han flytter til en ny lejlighed sammen med Winni. Det er fantastisk, hvad man kan få ud af ganske få m² når bare der er 3,5 m til loftet ;-)

Februar fortsatte for fuld skrue med vandpolo: Lystrup Cup, hvor Benjamin med holdleder Lene deltog, Fætter/kusinefest (på Korsgaard siden) hos os, fødselsdagsfest for Toves Kamilla i Billund og Benjamin og Rebekka var til fællestræning i vandpolo. Tilsæt hertil alle de daglige gøremål og sædvanlige forandrings-parathedstests når plan A bliver til plan B eller C eller måske endda til plan C2. Fantastisk. Maskinerne kører på 108 % effekt og vi tordner derudaf :-)

Marts startede med besøg af Tove & Peter (Tove er kollega til Claus), Lenes fødselsdag den 3. og Benjamin var med til vandpolo U13 - og så var det slut!

Den seneste tid er der begyndt at dukke nyheder op om et nyt virus – en kraftig influenza, som ikke vil lade sig tæmme af kendte mediciner, og som i løbet af de sidste par måneder har spredt sig i ”den globale landsby” til det meste af verdenen. De begyndende erfaringer fra Kina og Asien viser efterhånden, at det ovenikøbet nok er mere end ”bare” en kraftig influenza. Udenrigsministeriet begyndte at male med røde farver på verdenskortet, og Covid-19 blev den 11. marts en voldsom del af vores alles hverdag. Mette Frederiksen lukkede Danmark ned fra det ene øjeblik til det næste – og alle planer, arrangementer og begivenheder blev aflyst...

Alt gik i stå – vakuum – stilhed...

Vi blev alle sendt hjem fra arbejde og skoler – hjemmearbejde og hjemmeskoling blev den nye hverdag.

Claus brugte den første dag på at opgradere og indrette 6 fulde arbejdspladser med strøm, lys, PC’ere og netværk – og så var de fysiske rammer klar til de næste måneders udfordringer.

Efter lidt tøven fandt skole og gymnasie ud af at håndtere diverse virtuelle platforme til undervisningen, og mange ellers lukkede hjemmesider med skole-relevant materiale blev lukket op for alle. Vi fandt hurtigt nye daglig rutiner, hvor vi både kunne arbejde effektivt og samtidigt holde ungerne fast i den virtuelle undervisning. Det viste sig hurtigt, at det klart var en noget større udfordring for enkelte af deres lærere, end det var for ungerne...

Og således gik marts og april 2020... Ingen fester, ingen vandpolo og ingen tuba, indkøb for Gerda og Erik, der ikke kom udenfor en dør – der gik ikke længe, før vi begyndte at savne ”den gamle tid”, hvor vi alle kunne mødes på kryds og tværs.

Vi var dog en tur i sommerhus ved Ringkøbing Fjord en forlænget weekend. Det var godt at få lidt frisk luft i håret, og få lejlighed til at svømme lidt igen. Det er ikke nemt at dyrke sin sport, når der er adgang forbudt i svømmehallen. Rebekka tog Mathias med, han er jo også efterhånden en del af vores sociale boble, så det gik nok.

De mange aflyste arrangementer gjorde det muligt for Claus at reparere minilæsseren: Først blev startkransen skifter (motor ud – startkrans ud – få en smed til at skifte til ny – startkrans på – motor i igen – diesel på, og så tænde motoren! Hvor svært er det lige ;-). Toppakningen har dog lidt skade af et par års stilstand, og sprang med store hvide røgsøjler... Så derfor: Topstykke af – få en smed til at planslibe – rense motorblok – montere ny toppakning – montere topstykke – justere ventiler – lukke motor igen – starte motor igen. Så er den ged vidst barberet. Desværre kommer der hurtigt vand i olien, og jeg erfarede, at et topstykke skal efterspændes – pokkers også, men det er relativt hurtigt gjort. Nu går motoren så pludseligt ikke så pænt mere – måske jeg skal have justeret ventilerne igen eller noget... vi får se. Den skal nok komme til at køre – håber jeg ;-)

Sidst i april begyndte Benjamin og Jonathan så småt på Frøbjerg Friskole igen og Rebekka fik som 3. G'er lov til at komme på Vestfyns Gymnasium igen. Alle under strenge sikkerhedsregler – egne indgange, ingen forældre på området, ekstra rengøring og sprit over alt.

Tiden herefter var præget af en del usikkerhed og nervøsitet: Hvad må vi, og hvad må vi ikke, når vi skal holde fest, og være sammen uden for "boblen"? Meget blev stadig aflyst eller flyttet til senere på året, og i skolerne blev der periodisk indført virtuel undervisning, når nogle faldt for mistanken om at være smittet med Covid-19. Aldrig har det været så vigtigt at være forandringsparat som nu – vi planlægger stadig en masse ud i fremtiden, men lever fra pressemøde til pressemøde, fra time til time og ved, at alt kan blive aflyst med øjeblikks varsel, ligesom vi også konstant risikovurderer, og vender tommelfingeren op eller ned fra minut til minut.

MEN: Vi fik fejret, at Rebekka blev 20 år den 23. maj. Vi tog alle 7 (Mathias er jo en integreret del af familien nu) på restaurant Macellos i Odense til brunch – portionsanrettet, med afstand og med håndsprit som den nye Emma Gad nu foreskriver.

Sidst i maj, den 27. begyndte Mette Frederiksen så småt at lukke op for os andre igen; Lene og Claus måtte, i begrænset omfang, igen møde ind på rådhusene og Tobias i 2. G på VeeGee (!). Også sociale sammenkomster udenfor vores egne bobler blev igen mere eller mindre tilladt – og så blev der ellers indkaldt til fester! Med håndsprit. Med afstand. Med håndsprit. Med ekstra rengøring. I vid udstrækning med portionsanrettet mad. Med håndsprit. Med meget omtanke. Men uden krammere!

I juni holdt Mormor fødselsdagsfest og Rebekkas 20 års fødselsdag blev holdt i telt. Helles Hjalte blev konfirmeret i Idum OG SÅ BLEV REBEKKA STUDENT!

Keld og tvillingerne holdt fødselsdage, der var Sct. Hans hos Poul, Rebekka var forbi med studenterkørsel (de var glade for kaffen, og de fleste havde det stadig fint ;-)) Vi var til studenterfest for Frederik, og Emma blev 18 år!

Men bedst af alt: Vandpolo startede igen! Det har været meget svært at undvære for Benjamin og Rebekka.

I juli begynder sommerferien at sætte ind, og var vi et par dage hos Laila og Morten – super hyggeligt. Vi var til fødselsdag for Laura, og Benjamin var et par dage med Keld på arbejde hos Arne; han skulle prøve, hvad det vil sige at passe køer! Tobias arbejdede hele sommerferien hos Steen på Carlsberg Camping i receptionen, og lærte en masse. Rebekka nyder at være blevet student, og kan heldigvis fejre det med klassen mange gange...

Jonathan og Benjamin holdt fødselsdagsfest, Jonathan på Galaksen og Benjamin herhjemme. Senere var vi inviteret til Mathias' 20 års fødselsdag, og fik hilst på flere familiemedlemmer.

Årets sidste syaften blev afholdt, Bedstefar holdt fødselsdag og Lene og ungerne sluttede juli af med en tur til Sagnlandet Lejre og derefter et besøg hos Laila og Morten.

Vi er kommet til august – og alt ånder fred og ro. De sidste fire måneder har været begunstiget med generelt fantastisk vejr; solskin og kun lidt byger hist og her. Det har helt sikkert været med til at dæmpe Covid-19 og vi har nærmest levet udendørs. Sommerferien er nu ved at være til ende, og Benjamin slutter af med en uge på Dalum Landbrugsskoles Farm Camp. Det var en fornøjet dreng, der kom hjem derfra :-). Han vil helt sikkert være landmand når han bliver stor!

Efter sommerferien startede Jonathan i 2. klasse, Benjamin i 7. klasse, Tobias i 3G og Rebekka starter ny tilværelse i Aarhus på AAU. Sikke dog hvor tiden flyver afsted, og hvor ungerne bliver store.

Den 9. august flyttede Rebekka. Hun var blevet optaget på Aarhus Universitet (AAU) på molekylærbiologi-studiet, og har fået en kollegie lejlighed i Skejby, som hun deler med en anden studerende.

Os gamle studerende fra KVL mødtes hos Helle OK i Idum, hvor vi kom rundt at se nogle af ”Helles køer” fra de afgrænsningslag der er dannet ”west-å” for at pleje naturområderne. Det var dejligt at se Jytte og Morten igen. Det er helt sikker en tradition vi skal gentage!

I uge 34 var Benjamin på en forsinket skoleudflugt til Bornholm. Covid-19 fjernede alle muligheder for både at tjene penge til turen gennem fester og arrangementer på skolen, og for at gennemføre turen i slutningen af 6. klasse som normalt. Men nu kunne den gennemføres, og det blev en rigtig god tur, hvor de unge mennesker fik en god oplevelse af Solskinsøen. De både rappellede, smagte sild og så på rundkirker...

Vel hjemkommet torsdag aften drog han, sammen med Rebekka til vandpolo-træningslejr i Esbjerg fredag eftermiddag... Der er meget, der skal indhentes efter ”det forsømte forår”...

Den 26 startede Rebekka intro på AAU. Nu er det alvor. Men ingen rustur! Ingen fester. Ingen socialisering. Små grupper, ekstra rengøring og masser af sprit – håndsprit... Ja – det er nye tider – den var ikke gået dengang far var knægt...

August sluttede med endnu en tur til Laila og Morten – Jacob blev konfirmeret, og der var stor fest. Det var endnu en stor oplevelse. Samme dag blev Benjamin indskrevet til konfirmation i 2021. Som med Rebekka og Tobias, har vi en aftale med præsterne i lokalområdet om, at Benjamin følger undervisningen i Orte Kirke, og bliver konfirmeret i Verringe Kirke – om Gud og Corona vil.

I starten af september var vi til fætter/kusinefest på Strynø med Rubækkerne. Endnu gik det an at være

sammen – men som vi dog passede på – og der var næsten mere sprit til hænderne, end der var til indvortes brug...

Den 11. besluttede Chris i Kvols at det var 50 år siden, han startede som mælkeproducent og det skulle fejres – og nåh ja – så var der vidst også noget med en bryllupsdag og sådan lidt... Fantastisk dag og fantastisk at se gamle naboer igen.

I uge 38 var vi igen i sommerhus, denne gang på Langeland. Noget af tiden sammen med Gerda og Erik, og noget af tiden Lene og Helle alene (!)

Covid-19 begynder igen at banke seriøst på, og vi arbejder igen hjemmefra. Endnu må ungerne spille vandpolo, dog under skærpede regelsæt og Tommerup Cup U13 og U15 blev afholdt uden tilskuere. Politiet og Hjemmeværnet har forsigtigt tilladt i orkesteret, at vi kunne øve ”med halv besætning” hver anden øvegang i september: ”Der er jo en julekoncert lige om hjørnet den første weekend i december”, men nu trækker Hjemmeværnet stikket og lukker for at orkesteret kan bruge Hjemmeværnets lokaler til at øve i indtil videre. Politiet (vi er jo med i begge ”foreninger”) går dog med til at vi kan fortsætte hvis vi kan finde egnede lokaler. Det lykkedes at finde en stor aula på en Odense-skole og vi fortsætter i håbet om at kunne holde vores tre julekoncerter – bare kun med 430 publikummer til hver koncert i stedet for de ca. 3.000 vi plejer. Forsamlingsloftet er pt. 500 personer pr. arrangement og vi er selv ca. 70 i alt så 430 publikummer er det muliges kunst.

I oktober er vi til Niklas’ fødselsdag den 3. hos Keld og Anja. Vi sad lidt tæt, men det gik... Benjamin er i efterårsferien et par dage hos Mads (vores forpagter), for at lære at passe grise (!) Det er endnu en stor oplevelse for en rask knægt!

Nu er det så blevet tid for Tobias at skulle til session (Forsvarets dag). Han blev erklæret egnet, trak frinummer, men overvejer dog alligevel at søge ind til søværnet. Der er ikke så mange pladser, og der er mange om buddet, så det bliver spændende at se, hvad det bliver til med det.

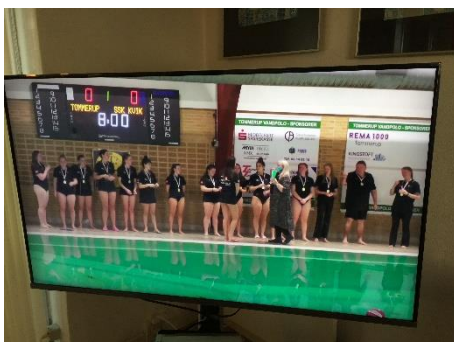
Den 31. fejrede vi Tobias og Claus’ fødselsdage. Bare os selv, for nu var Covid-19 er begyndt at sprede sig foruroligende, og der var efterhånden lukket ned for alt igen.

Så blev det november, og på Claus’ fødselsdag vinder Benjamin (og Lene) DM-sølv med U13! Lene tager efterfølgende en uge i sommerhus ved Vesterhavet (!), hvor vi andre kommer på besøg i weekenden. Lørdagen efter vinder Benjamin igen – DM-sølv med U17! Rebekka spiller også og vinder DM-guld i 1. division damer! To uger efter er der igen vandpolo, og Benjamin vinder DM-guld med U15!

Alle kampene er blevet spillet i Tommerup under store sikkerhedsforanstaltninger og uden tilskuere. Vildt mærkeligt

ikke at kunne heppe direkte, men heldigvis bliver kampene streamet, så vi kan se kampene hjemme fra sofaen – genialt! Og vi gætter på, at vores råb kunne høres i Tommerup alligevel.

Her er det så, at det bliver præciseret overfor politiorkesteret, at forsamlingsloftet på 500 personer kræver at alle skal sidde med næsen i samme retning (!) – og det giver jo ingen mening... vi kan jo ikke sidde med ryggen til publikum og spille... Der kom så aflysningen af årets julekoncerter – og også af al øvrig aktivitet og koncerter ”indtil andet meldes ud” hvilket i skrivende stund er mindst frem til 17. januar...

November slutter med besøg af Rie og Jørgen, der på forbi farten kigger ind. Og så får Jørgen med egne øjne set den meget omtalte Weidemann!

Så blev det december måned, julemåneden hvor fred og ro sænker sig over land og by... Vi kører standarden med fuldt tryk på alle kedler incl. de traditionelle pakkekalendere, rundt og besøge alle og ... nårre nej – ikke i år! Julemanden havde dog fundet tid til at ordne pakkekalenderne og vi fik juletræ og pyntet både det og resten af huset op. Juleaften kom Mormor og Bedstefar, og Rebekka havde formået at lokke Mathias med hertil. Det blev en god aften med go’ ma’, sang om træet og mange gaver.

2. juledag vurderede vi, at det kunne gå an at familien samledes hos Mormor og Bedstefar – og igen blev vores basale behov for foderoptagelse dækket(!).

Nytåret fejrede vi selv. Vi skulle have haft besøg af Maibrit og Morten med Julius og Josefine, men yderligere stramninger og formaninger gjorde det for usikkert, og vi endte med at fejre nytåret hver for sig. Øv altså. Nå, men maden var bestilt fra slagteren i brugsen, og den var rigtig god. Til midnat var alle unger vågne (Rebekka havde valgt at være hos Mathias), og var med til at tænde raketter og heksehyl. De er vokset igen siden sidste år :-)

Nu er det så blevet dagene derpå. Nu er vi i år 2021, og det er tid til at gøre status:

Jonathan går i 2. klasse på FOF, og har stadig rigeligt krudt i bagdelen. Han går til minivandpolo, en spirekasse for kommende stortalenter i Tommerup Vandpolo. Han skal nok blive lige så god til vandpolo som Benjamin og Rebekka!

Benjamin er i 7. klasse på FOF. Der er begyndt at blive flere lektier. Virtuel undervisning er fint, men en udfordring for hans lærere. Derudover går tiden med vandpolo med deltagelse på flere år gange, køkkenhave og computerspil af forskellig art. Benjamin er flyttet over på Rebekkas værelse i annekset.

Tobias har gang i 3.g på Vestfyns Gymnasium - fysiklinjen. Der er kommet endnu flere lektier, men det går. Langt de fleste fester og studieturen har været

aflyst, og det meste undervisning har været virtuelt. Men snuden er i sporet og det kører. Taekwondo er for opadgående, og der er kommet en sort snip på det røde bælte – så er der bare tre trin til det sorte ;-)

Rebekka har rigeligt med udfordringer på AAU på molekylærbiologi-linjen, og hun er meget glad for studiet. Også her er undervisningen periodisk virtuel, og fysisk i små grupper. Ud over de mange lektier har hun sin vandpolo både lokalt (det er så Lystrup nu – af alle steder) og i Tommerup flere gang om måneden. Hun har lidt job derudover (Mentor og livredder i to svømmehaller). Herudover skal der også være tid til Mathias, der er hos en tømrer, og arbejder med montage af alu-vinduesrammer.

Lene har travlt i Svendborg Kommunes miljøafdeling, hvor hun er ved at blive danmarksmester i kommunal varmforsyningsplanlægning, og hvad deraf følger. Hun sidder i bestyrelsen for Vestfyns Efterskole, og har været holdleder for U13.

Claus er på fjerde år i Nordfyns Kommune og er rigtig glad for både arbejde og kolleger. Love, bekendtgørelser og vejledninger skifter stadig så hurtigt, at der er nok at lave. Når han ikke lige skruer i en Weidemann eller skælder ud på Baltic Pipe, så spiller han i Odense Politiorkester / Hjemmeværnsregion Syds Musikkorps - når det ellers er tilladt at musicere...

Vi bruger ikke så meget tid på transport herfra og dertil både inden- og udenlands, som vi har været vandt til, men den allestedsnærværende leg, larm og ballade indenfor såvel som udendørs er intakt. Vi har sjældent et stille øjeblik – det er helt som det skal være, og vi glæder os meget over vores aktive unger hver eneste dag!

Mange ting er ikke blevet nævnt og der er rigtigt mange ting der er blevet aflyst eller som vi har meldt afbud til. Det, der er lykkedes at gennemføre i år er vi utroligt taknemlige for, og det der ikke er lykkedes, kan vi kun begræde, og derudover love hinanden, at vi tager revanche ved første givne lejlighed!

Specielt skal der, som vanligt(!) lyde en speciel tak til Gerda & Erik, Helle & Ivan, Keld & Anja. I er altid klar hvis vejr, trafik eller sygdom skubber til en ellers godt planlagt dagligdag.

Har vi lært noget i år? Ja! Vi har lært, at vi kan blive socialt understimulerede, og savne krammere. Vi har lært, at vi skal værdsætte enhver ting det lykkes at gennemføre. Vi har lært, hvor svært det er at undvære sin sport – både på og udenfor banen. Vi har lært, at vi er mindst lige så effektive, når vi arbejder hjemmefra, men også at vi savner vores kolleger. Og vi har lært, at vi nu er ankommet til fremtiden – der, hvor vi de sidste 30 år har sagt, at vi er på vej hen med teknikken, for (næsten) alt kan nu lade sig gøre gennem diverse virtuelle platforme.

År 2021: Vi skal i den grad kramme os gennem tilværelsen, lige så snart vi får lov 😊

Kærlig hilsen Jonathan, Benjamin, Tobias, Rebekka, Lene og Claus.

”Per Aspera Ad Astra”

